

داستان موش تنها

موس از شکاف دیوار سرک کشید تا ببیند این همه سروصدای برای چیست. مرد مزرعه دار تازه از شهر رسیده بود، او بسته ای با خود آورده بود و زنش با خوشحالی مشغول باز کردن بسته بود.

موس از شکاف دیوار سرک کشید تا ببیند این همه سروصدای برای چیست. مرد مزرعه دار تازه از شهر رسیده بود، او بسته ای با خود آورده بود و زنش با خوشحالی مشغول باز کردن بسته بود.

موس لب هایش را لیسید و با خود گفت: "کاش یک غذای حسابی باشد".

اما همین که بسته را باز کردند، از ترس تمام بدنش به لرزه افتاد؛ چون صاحب مزرعه یک تله مosh خریده بود.

موس با سرعت به مزرعه برگشت تا این خبر جدید را به همه ای حیوانات بدهد. او به هر کسی که می‌رسید، می‌گفت: "توی مزرعه یک تله مosh آورده اند، صاحب مزرعه یک تله مosh خریده است!"

مرغ با شنیدن این خبر بال هایش را تکان داد و گفت: "آقای مosh، برایت متأسفم. از این به بعد خیلی باید مواظب خودت باشی، به هر حال من کاری به تله مosh ندارم، تله مosh هم ربطی به من ندارد."

گوسفند وقتی خبر تله مosh را شنید، صدای بلند سرداد و گفت: "آقای مosh من فقط می‌توانم دعايت کنم که توی تله نیفتی، چون خودت خوب می‌دانی که تله مosh به من ربطی ندارد. مطمئن باش که دعای من پشت و پناه تو خواهد بود".

موس که از حیوانات مزرعه انتظار همدردی داشت، به سراغ گاو رفت. اما گاو هم با شنیدن خبر، سری تکان داد و گفت: "من که تا حال ندیده ام یک گاوی توی تله مosh بیفتند!& raquo؛ او این را گفت و زیر لب خنده ای کرد و دوباره مشغول چرا شد."

سرانجام، موس ناامید از همه جا به سوراخ خودش برگشت و در این فکر بود که اگر روزی در تله مosh بیفتند، چه می‌شود؟

در نیمه های همان شب، صدای شدید به هم خوردن چیزی در خانه پیچید زن مزرعه دار بلافاصله بلند شد و به سوی انباری رفت تا موس را که در تله افتاده بود، ببیند.

او در تاریکی متوجه نشد که آنچه در تله مosh تقلا می‌کرده، موس نبود، بلکه یک مار خطرناکی بود که دمش در تله گیر کرده بود. همین که زن به تله مosh نزدیک شد، مار پایش را نیش زد و صدای جیغ و فریادش به هوا بلند شد. صاحب مزرعه با شنیدن صدای جیغ از خواب پرید و به طرف صدا رفت، وقتی زنش را در این حال دید او را فوراً به بیمارستان رساند. بعد از چند روز، حال او بهتر شد. اما روزی که به خانه برگشت، هنوز تب داشت. زن همسایه که به عیادت بیمار آمده بود، گفت: "برای تقویت بیمار و قطع شدن تب او هیچ غذایی مثل سوپ مرغ نیست".

مرد مزرعه دار که زنش را خیلی دوست داشت فوراً به سراغ مرغ رفت و ساعتی بعد بوی خوش سوپ مرغ در خانه پیچید. اما هرچه صبر کردند، تب بیمار قطع نشد.

بستگان او شب و روز به خانه آنها رفت و آمد می‌کردند تا جویای سلامتی او شوند. برای همین مرد مزرعه دار مجبور شد، گوسفند را هم قربانی کند تا باگوش آن برای میهمانان عزیزش غذا بپزد.

روزها می‌گذشت و حال زن مزرعه دار هر روز بدتر می‌شد. تا این که یک روز صبح، در حالی که از درد به خود می‌پیچید، از دنیا رفت و خبر مردن او خیلی زود در روستا پیچید. افراد زیادی در مراسم خاک سپاری او شرکت کردند. بنابراین، مرد مزرعه دار مجبور شد

، از گاوش هم بگذرد و غذای مفصلی برای میهمانان دور و نزدیک تدارک ببیند .

حالا ، موش به تنها یی در مزرعه می گردید و به حیوانات زیان بسته ای فکر می کرد که کار تله موش نداشتند!